

NOTAT

5. oktober 2021

Høringsnotat vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om kapitalmarkeder, lov om investeringsforeninger m.v., og forskellige andre love (Supplering af taksonomiforordningen og ny model for SIFI-udpegning)

1. Indledning

Lovforslaget indeholder en række ændringer af den finansielle regulering, der bl.a. består i implementering af EU-retsakter.

Formålet med lovforslaget er at gennemføre ændringer i den finansielle regulering. Ændringerne skal sikre et fortsat tidsvarende tilsyn med den finansielle sektor, der understøtter forbrugernes og investorernes tillid til de finansielle markeder.

Med lovforslaget styrkes endvidere kravene til bæredygtighedsrelaterede oplysninger vedr. finansielle tjenesteydelser til gavn for investorerne, og der gennemføres en række lempelser i kapitalmarkedsreguleringen som led i at skabe vækst og fremgang efter COVID-19 pandemien.

Lovudkastets første del blev sendt i høring den 30. juni 2021 med frist for høringssvar den 18. august 2021. Der blev modtaget 20 høringssvar, heraf 8 med bemærkninger.

Lovudkastets anden del blev sendt i høring den 3. september 2021 med frist for høringssvar den 9. september 2021. Der blev modtaget 6 høringsvar, heraf 5 med bemærkninger.

De væsentligste bemærkninger fra de hørte parter til de enkelte emner i lovudkastet gennemgås og kommenteres nedenfor.

Visse høringssvar har givet anledning til redaktionelle ændringer og præciseringer i lovteksten og bemærkningerne. Ændringerne har ikke betydning for substansen i de pågældende bestemmelser og omtales derfor ikke nærmere i dette notat.

2. Bemærkninger til konkrete emner

Kommenteringen af høringssvarene tager udgangspunkt i følgende overordnede opdeling:

- 2.1. Oplysninger i årsrapporten om vederlag til bestyrelse og direktion
- 2.2. Disclosure- og taksonomiforordningen
- 2.3. Manglende tilbagebetaling af forfaldne indlån

- 2.4. Udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFler)
- 2.5. Udenlandske betalingssystemer og it-tilsynet hermed samt fordeling af tilsynsansvar mellem Finanstilsynet og Danmarks Nationalbank
- 2.6. Definitionen af et betalingssystem, et detailbetalingssystem, en operatør af et detailbetalingssystem og den tilladelsespligtige aktivitet som operatør af et detailbetalingssystem
- 2.7. Sondringen mellem detailbetalingssystem og en operatør af et detailbetalingssystem
- 2.8. Betalingssystemer af væsentlig betydning
- 2.9. Krav til et betalingssystems kapitalgrundlag og genopretningsplan
- 2.10. Ansøgning om tilladelse som operatør af et detailbetalingssystem
- 2.11. Tilsynet med et udenlandsk betalingssystem og en operatør af et detailbetalingssystem
- 2.12. Etableringskravet for et udenlandsk betalingssystem og en operatør af et detailbetalingssystem
- 2.13. Tilladelseskravene til en operatør af et detailbetalingssystem
- 2.14. Egnetheds- og hæderlighedskrav til ledelsesmedlemmer i en operatør af et detailbetalingssystem
- 2.15. Reglerne om outsourcing for en operatør af et detailbetalingssystem
- 2.16. Undtagelse til aktindsigt i sager, der afventer Finanstilsynets bestyrelses afgørelse
- 2.17. Ophævelse af krav om årlig rapport over status for udstedelse af regler om god skik
- 2.18. Udarbejdelse af årsrapporter i ESEF-format
- 2.19. Præcisering af hvidvasklovens anvendelsesområde og Finanstilsynets mulighed for at afsætte en hvidvaskansvarlig
- 2.20. Værtstilsyn i forhold til grænseoverskridende forsikringsformidling
- 2.21. Frist for opsigelse af en basal betalingskonto
- 2.22. Konkursmodel for skadesforsikringsselskaber - lønmodtagerkrav
- 2.23. Konkursmodel for skadesforsikringsselskaber – Solvens II direktivets artikel 278
- 2.24. Præciseringen af samspillet mellem de eksisterende regler om whistleblowerordninger i den finansielle regulering og lov om beskyttelse af whistleblowere
- 2.25. Ensartede krav til whistleblowerordninger på tværs af den finansielle sektor
- 2.26. Tilpasninger af eksisterende whistleblowerordninger
- 2.27. Klager til Erhvervsankenævnet
- 2.28. Ændring af kreditorhierarkiet

2.1. Oplysninger i årsrapporten om vederlag til bestyrelse og direktion
Forsikring & Pension (F&P) støtter forslaget om, at oplysninger, der skal gives om vederlag til bestyrelsen og direktionen, tilpasses i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne.

F&P bemærker, at ændringen tilsvarende bør gennemføres i bekendtgørelse nr. 16 af 4. januar 2019 om lønpolitik og aflønning i forsikringssels-

skaber, forsikringsholdingvirksomheder og firmapensionskasser (aflønningsbekendtgørelsen) for forsikringsselskaber. F&P fremhæver i den forbindelse, at en hurtig afklaring af denne proces er betydningsfuld.

Finans Danmark (FIDA) bemærker, at den foreslåede ændring medfører, at oplysninger om det samlede vederlag for hvert enkelt medlem af bestyrelsen og direktionen skal være offentligt tilgængelige i mindst 10 år fra tidspunktet for den seneste årsrapports offentliggørelse, mens det af selskabsloven fremgår, at "Hurtigst muligt efter generalforsamlingens afholdelse offentliggøres vederlagsrapporten på aktieselskabets hjemmeside, hvor den skal forblive offentligt tilgængelig og gratis i en periode på 10 år." FIDA bemærker, at oplysningerne efter det foreslåede skal være offentligt tilgængelige i en længere periode, end hvad der gælder efter selskabslovens regler om vederlagsrapportering.

Kommentar

Hensigten med forslaget er ikke at ændre på den periode, oplysningerne om vederlag er offentligt tilgængelige, men alene at sikre, at disse kan offentliggøres i en selvstændig vederlagsrapport, så de kan slettes efter 10 år.

Der er ikke med lovforslaget taget stilling til, om der bør foretages en tilsvarende ændring af aflønningsbekendtgørelsen. Det ligger umiddelbart ud over lovforslaget, hvorfor der vil blive iværksat en dialog herom med F&P udenfor dette lovforslag.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

2.2. Disclosure- og taksonomiforordningen

F&P støtter forslaget om, at Finanstilsynet bliver kompetent myndighed i forhold til finansielle virksomheders overholdelse af bestemmelserne i taksonomiforordningen, ligesom det allerede er tilfældet med disclosureforordningen.

FIDA bemærker, at det fremgår af lovforslagets beskrivelse af de økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige, at forslaget medfører et øget ressourcebehov for Finanstilsynet, og at der formentlig vil være behov for at centralisere og strukturere den omfattende mængde data, der forventes genereret som følge af taksonomiforordningen, i en database, som kan danne grundlag for tilsynet med taksonomiforordningen. FIDA antager, at arbejdet med at strukturere og samle data vedrører data, som allerede i dag indberettes til Finanstilsynet, og at forslaget ikke medfører nye indberetningsforpligtelser for finansielle markedsdeltagere. FIDA påpeger, at lovforslaget ikke angiver nogle negative økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

På den baggrund foreslår FIDA, at det i afsnittet om de økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige bør præciseres, at arbejdet med at strukturere data alene vedrører Finanstilsynets interne arbejde med data, og at forslaget ikke medfører nye indberetningsforpligtelser for erhvervslivet.

Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), støtter, at der i lovforslaget foreslås en klar hjemmel for disclosureforordningens anvendelse for ATP, idet ATP ikke er direkte omfattet af disclosureforordningen, men bliver omfattet efter beslutning fra regeringens side.

ATP anfører, at der i lovforslaget foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2022, og at det af bemærkningerne fremgår, at disclosureforordningen finder anvendelse på ATP fra samme tidspunkt. På den baggrund lægger ATP til grund, at eventuel rapportering efter disclosureforordningens artikel 11 for ATPs vedkommende først skal ske i årsrapporten 2022.

ATP bemærker endvidere, at vedtagelsen af den udestående detailregulering i forhold til disclosure- og taksonomiforordningen er udskudt fra den 1. januar 2022 til den 1. juli 2022. ATP forudsætter, at forpligtelser efter disclosure- og taksonomiforordningen, der skal præciseres i efterfølgende delegerede retsakter eller anden regulering, først træder i kraft, når detailreguleringen er trådt i kraft.

ATP anfører også, at det i overensstemmelse med disclosureforordningen foreslås at underlægge ATP forpligtelserne på linje med andre producenter af pensionsprodukter, der er direkte omfattet af forordningen. ATP anerkender fuldt ud ønsket om en så vidt mulig ens regulering for alle markedsdeltagere. ATP påpeger dog, at eftersom ATP ikke markedsfører sit pensionsprodukt, og da indbetalinger til ATP ikke er baseret på en "aftale", men er reguleret i ATP-loven, vil der efter ATPs vurdering være visse bestemmelser, hvis praktiske implikationer vil være lidt anderledes for ATP end for de producenter af pensionsprodukter, der er direkte omfattet af forordningen. Det gælder navnlig kravet om prækontraktuelle oplysninger. På den baggrund lægger ATP til grund, at de prækontraktuelle oplysninger kan gives på ATPs hjemmeside i stedet for prospekt eller lignende.

Derudover anfører ATP, at der i lovforslaget lægges op til, at ATPs overholdelse af disclosureforordningen skal være underlagt Finanstilsynets tilsyn, der blandt andet giver mulighed for at udstede påbud. ATP anfører, at det er vigtigt, at Finanstilsynet i sit tilsyn med ATP på dette område tager hensyn til ATPs særlige konstruktion. På den baggrund foreslår ATP, at der enten i lovteksten eller i bemærkningerne til denne præciseres, at reglerne i disclosureforordningen skal gælde for ATP med de fornødne tilpasninger.

Kommentar

Struktureringen og indsamlingen af data i en database vedrører alene Finanstilsynets interne arbejde hermed, hvorfor der ikke er anført noget herom, for så vidt angår lovforslagets afsnit om økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det forhold, at der vil blive tale om en intern database i Finanstilsynet, er blevet præciseret i lovforslagets afsnit om de økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Det følger af artikel 20, stk. 3, i disclosureforordningen, at artikel 11, stk. 4, finder anvendelse fra den 29. december 2019, og at artikel 11, stk. 1-3, finder anvendelse fra den 1. januar 2022. ATPs eventuelle rapportering i henhold til artikel 11, stk. 1-3, vil skulle ske i årsrapporten for 2022.

Det følger af Kommissionens brev¹ til de fælles europæiske tilsynsmyndigheder (ESAer), at anvendelsesdatoen for de 13 regulatoriske tekniske standarder (detailregulering) til disclosure- og taksonomiforordningen udskydes med seks måneder fra den 1. januar 2022 til den 1. juli 2022. ATP vil ligesom andre, der er omfattet af disclosure- og taksonomiforordningen, først skulle leve op til detailreguleringen, når den er trådt i kraft, mens ATP vil skulle overholde disclosure- og taksonomiforordningen (level 1 reguleringen) fra den 1. januar 2022.

Det følger af artikel 16, stk. 1, i disclosureforordningen, at medlemsstaterne kan beslutte at anvende disclosureforordningen på producenter af pensionsprodukter, der administrerer nationale sociale sikringsordninger, som er omfattet af forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009.

Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, er det Beskæftigelsesministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt at lade ATP være omfattet af disclosureforordningen i medfør af artikel 16, stk. 1. I medfør heraf vil ATP blive anset for at være en finansiel markedsdeltager på linje med andre finansielle markedsdeltagere, og dermed underlagt Finanstilsynets sanktionsmuligheder, herunder f.eks. påbud ved ATP's manglende overholdelse af disclosure- og/eller taksonomiforordningen.

Ifølge ordlyden af artikel 16, stk. 1, i disclosureforordningen vil det være hele forordningen, og ikke dele af forordningen, som medlemsstaterne kan beslutte at anvende på ovennævnte producenter. Da der træffes en beslutning i henhold til artikel 16, stk. 1, i disclosureforordningen, er det derfor vurderingen, at der ikke i lovforslaget kan laves en præcisering eller indskrænkning af anvendelsesområdet for forordningen, herunder fx at forordningen finder anvendelse på ATP med de fornødne tilpasninger. Det gælder for ATP, som for alle andre, at det, der afgør, hvilke konkrete regler

---

¹ Kommissionens brev er ikke dateret, men Finanstilsynet har i august måned udsendt et nyhedsbrev om det, hvor der er indsat et link til selve brevet (se [her](#)).

i forordningen, der finder anvendelse, er blandt andet den enkelte aktørs status, konkrete forretningsmodel, produkter mv.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

2.3. Manglende tilbagebetaling af forfaldne indlån

FIDA bemærker, at den foreslåede nye § 245 c, hvor en kunde i et pengeinstitut kan rette henvendelse til Finanstilsynet, hvis pengeinstituttet ikke har tilbagebetalt et indskud, der var forfaldent til betaling, kan opfattes som, at Finanstilsynet skal vurdere alle indskud, der er ikke er tilbagebetalt, uanset årsagen til den manglende tilbagebetaling.

FIDA bemærker videre, at den foreslåede formulering kan give det indtryk, at bankkunder kan rette henvendelse til Finanstilsynet i alle sager, hvor et pengeinstitut ikke har tilbagebetalt et forfaldent indskud, hvorefter Finanstilsynet vil blive forpligtet ved lov til at vurdere, hvorfor indskuddet ikke er tilbagebetalt.

FIDA påpeger, at det må antages ikke at være hensigten, at Finanstilsynet skal afgøre sager, som det Finansielle Ankenævn rutinemæssigt tager stilling til, f.eks. tvister om modregning. FIDA påpeger videre, at formålet derimod må være, at Finanstilsynet skal vurdere om den manglende tilbagebetaling af et forfaldent indskud ikke er sket, som følge af pengeinstituttets økonomiske situation. FIDA ønsker således en præcisering af bestemmelsen.

Kommentar

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at Finanstilsynet skal vurdere om en manglende tilbagebetaling af et forfaldent indskud skyldes pengeinstituttets finansielle situation. Finanstilsynet skal således ikke vurdere konkrete tvister, der skyldes andre forhold, herunder f.eks. modregning.

På den baggrund ændres lovforslaget, således det tydeligt fremgår, at Finanstilsynet alene vurderer et forfaldent indskud, såfremt den manglende betaling er direkte forbundet med pengeinstituttets finansielle situation.

2.4. Udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFler)

Lokale Pengeinstitutter (LOPI) bemærker, at det er vanskeligt at gennemskue, om den valgte grænseværdi for systemiskhed ved udpegning af SIFler på 100 basispoint er den rigtige, og LOPI anmoder om, at Finanstilsynet lægger mere åbent frem, hvordan man er nået til fastsættelsen af denne grænseværdi.

Videre bemærker LOPI, at beregningen af systemiskhed skal kunne foretages af alle, hvilket betyder, at de samlede sektortal for de 12 indikatorer i udpegningsmodellen skal være offentligt kendte.

LOPI påpeger endeligt, at det ikke fremgår, hvorledes de mindste SIFler er placeret i forhold til grænseværdien på 100 basispoint.

FIDA støtter forslaget om indførelsen af en ny model for udpegning af SIFler, baseret på modellen, som anbefales af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA).

FIDA bemærker, at det er centralt, at SIFI-buffersatserne i Danmark er på niveau med kravene i sammenlignelige lande. FIDA henstiller til, at der redegøres for, om anvendelsen af EBAs retningslinjer er konsistent med anvendelse i sammenlignelige EU-lande.

FIDA bemærker videre, at det er uklart, hvorvidt lovændringen vil indebære en materiel ændring af placeringen af SIFler inden for de enkelte kategorier af systemiskhed.

FIDA bemærker videre, at Erhvervsministeriet i 2017 har oplyst, at Erhvervsministeriet har sammenlignet de danske krav med kravene i sammenlignelige lande og vurderet, at de danske SIFI-bufferkrav ikke afviger væsentligt fra kravene i de sammenlignelige lande. FIDA opfordrer til, at Erhvervsministeriet fremlægger grundlaget for denne vurdering.

FIDA anfører, at der er behov for, at institutterne får adgang til de nødvendige oplysninger for at kunne efterprøve beregningerne af systemiskhed.

FIDA anfører videre, at det kan fremhæves i bemærkningerne til lovforslaget, at den foreslåede model for inddeling i kategorier af systemiskhed indebærer, at eventuelle skift i SIFlers kategori for systemiskhed medfører en ændring af SIFI-bufferkravet, ligesom det bør fremgå af bemærkningerne, at der sker en evaluering og justering af modellen samt øvrige bufferkrav for SIFler efter implementeringen af Basel IV.

Danmarks Nationalbank støtter indførelsen af den nye model for udpegning af SIFler og anfører, at det er vigtigt, at SIFI-udpegningsmodellen er robust over tid, hvilket i højere grad sikres med den nye model, der er baseret på langt flere indikatorer end den nuværende model.

Danmarks Nationalbank bemærker, at det forekommer nærliggende, at ministeren inddrager Det Systemiske Risikoråd, hvis de aktuelle buffersatser ændres, og at Det Systemiske Risikoråds rolle i forhold til ministerens fastsættelse af SIFI-buffer og systemisk buffer ønskes fastlagt i lovforslaget.

Kommentar

Langt de fleste EU-lande benytter en variant af den model, der anbefales af Den Europæiske Bankmyndighed (EBA). Med lovforslaget foreslås der en model for udpegning af SIFler, der tager udgangspunkt i EBAs model for udpegning af SIFler. Tilgangen til udpegning af SIFler i Danmark vil således med lovforslaget blive mere konsistent med tilgangen i andre EU-

lande. En grænse på 100 basispoint er den samme grænse, der anvendes i Storbritannien og Tyskland.

Det vurderes, at udpegningen af SIFler ved gældende regler giver et retvisende billede af systemisk vigtige institutter i Danmark baseret på de indikatorer, der blev anbefalet i forbindelse med den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem regeringen (Socialdemokratiet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFler) samt krav til alle penge- og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet (Bankpakke 6) samt efterfølgende ændring af indlånsindikatoren i lov nr. 1520 af 18. december 2018. Med den foreslåede model med en grænse for den beregnede systemiskhed på 100 basispoint udpeges på nuværende tidspunkt de samme institutter, som ved de gældende regler, og modellen indebærer ikke en materiel ændring af placeringen af SIFler, herunder for de mindste SIFler. Fremadrettet kan der forekomme afvigelser i score og placering i forhold til den gældende model afhængigt af udviklingen i de indikatorværdier, der indgår i beregningen af institutternes systemiskhed.

Kategorierne for SIFI-bufferkrav og de tilhørende systemiskhedsintervaller i den nye model blev fastlagt under hensyntagen til, at de nuværende SIFler ville opleve uændrede SIFI-bufferkrav ved overgangen til en ny SIFI-model.

På baggrund af SIFlernes beregnede systemiskhed indplaceres de i en kategori af systemiskhed, som afgør hvilken buffersats, SIFlerne pålægges. Det følger heraf, at et skift i kategori af systemiskhed vil medføre et ændret bufferkrav. Ovenstående fremgår af bemærkningerne til lovforslaget.

Institutterne har mulighed for at få oplyst en foreløbig score for den samlede systemiskhed på baggrund af data fra 2019. Det kan ske ved kontakt til Finanstilsynet. Det skyldes, at opgørelsen af scoren indeholder oplysninger, der er følsomme for det enkelte institut, og derfor ikke kan offentliggøres.

Institutterne kan således vurdere deres indplacering i forhold til både SIFI-udpegning og indplacering i kategorierne af systemiskhed, som er med til at fastlægge institutternes SIFI-bufferkrav. Der udstedes en bekendtgørelse, der nærmere beskriver, hvordan de 12 indikatorværdier skal opgøres, og dermed sikrer transparens for institutterne.

Lovforslaget fastsætter alene en ny model for udpegning og opgørelse af systemiskhed for SIFI'er. De foreslåede ændringer vedrører ikke fastsættelsen af selve SIFI-buffersatserne. Det bemærkes, at FIDA's kommentar vedrørende ønsket om en redegørelse med en sammenligning af SIFI-

buffersatser på tværs af lande såvel som en evaluering og eventuel justering af modellen for fastsættelse af SIFI-buffer i relation til implementeringen af Basel IV ligger ud over indeværende lovforslag.

Med hensyn til offentliggørelse af Erhvervsministeriets vurdering af slutniveauet for de danske SIFI-krav i forhold til sammenlignelige lande henvises til pressemeddelelse fra Erhvervsministeriet af den 19. december 2017.

Det Systemiske Risikoråd har hjemmel til at komme med henstillinger om initiativer på det finansielle område, som kan reducere eller forebygge opbygningen af systemiske risici, jf. § 343 s, stk. 3, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed. Erhvervsministeren fastsætter i henhold til § 125 g, stk. 4 en SIFI-buffersats for de enkelte kategorier af systemiskhed, som gælder for SIFlerne, hvilket ikke ændres ikke med lovforslaget.

Med lovforslaget foretages en direktivnær tilpasning vedrørende erhvervsministerens fastsættelse af en eventuel systemisk buffer i henhold til artikel 133, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/878 af 20. maj 2019 (CRD V). Herefter vil det minimum hvert andet år vurderes, om niveauet for en eventuel systemisk buffer fortsat er passende. Ved lov nr. 2110 af 22. december 2020 blev der i forslagens bemærkninger, vedrørende ændring af reglerne om erhvervsministerens fastsættelse af en eventuel systemisk buffer, redegjort for, at fastsættelsen kan baseres på en henstilling fra Det Systemiske Risikoråd. Det samme gør sig gældende efter ændringerne i indeværende lovforslag.

På baggrund af Danmarks Nationalbanks kommentar ændres lovforslaget således, at det præciseres i bemærkningerne, at ministerens beslutning, i forhold til fastsættelse af den systemiske buffer, kan baseres på en henstilling fra Det Systemiske Risikoråd.

2.5. Udenlandske betalingssystemer, it-tilsynet og tilsynsansvar

Danmarks Nationalbank støtter lovforslagets bestemmelser om udenlandske betalingssystemer og operatører af detailbetalingssystemer. Danmarks Nationalbank bemærker, at bestemmelserne vil bidrage positivt til at sikre infrastrukturen for betalinger og stabiliteten i det danske finansielle system.

FIDA bemærker, at de generelt støtter lovforslagets bestemmelser om udenlandske betalingssystemer og operatører af detailbetalingssystemer, og det findes hensigtsmæssigt, at det med lovforslaget sikres, at Finanstilsynet og Danmarks Nationalbank til enhver tid vil kunne føre tilsyn med betalingssystemer.

Visa anfører, at lovforslaget potentielt skaber et overlap mellem Finanstilsynet og Danmarks Nationalbank i relation til tilsynsansvar med ét betalingssystem. Visa opfordrer til, at der gives en klar afgrænsning af tilsynsansvaret mellem Finanstilsynet og Danmarks Nationalbank.

Kommentar

Det fremgår af § 177, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, at Finanstilsynet kan registrere et betalingssystem, der er undergivet dansk ret og har mindst én deltager med hovedsæde i Danmark. I medfør af § 177, stk. 2, kan Finanstilsynet kræve, at et betalingssystem lader sig registrere, hvor væsentlige hensyn til betalingsafviklingen eller samfundsmæssige hensyn i øvrigt tilsiger dette. I medfør af § 212, stk. 1, fører Finanstilsynet tilsyn med registrerede betalingssystemer.

Danmarks Nationalbank overvåger registrerede betalingssystemer, som Danmarks Nationalbank finder har væsentlig betydning for betalingsafviklingen eller gennemførelse af Danmarks Nationalbanks pengepolitiske transaktioner, jf. § 212, stk. 3, i lov om kapitalmarkeder.

Det fremgår af § 180 i lov om kapitalmarkeder, at beføjelserne efter §§ 176-179, dvs. de regler, der gælder for betalingssystemer, udøves af Danmarks Nationalbank, når der er tale om et registreret betalingssystem omfattet af Danmarks Nationalbanks overvågning, jf. § 212, stk. 3.

Det fremgår af bemærkningerne til § 180 i lov om kapitalmarkeder, at bestemmelsen konkret indebærer, at Finanstilsynets rolle erstattes af Danmarks Nationalbanks overvågning i forbindelse med de betalingssystemer, som efter Danmarks Nationalbanks vurdering har væsentlig betydning for betalingsafviklingen.

Danmarks Nationalbank og Finanstilsynet samarbejder allerede i dag med henblik på at sikre en effektiv og sikker finansiel infrastruktur i Danmark. Dette samarbejde har ikke givet anledning til afgrænsningsproblemer i relation til tilsynsansvar. På både Finanstilsynets og Danmarks Nationalbanks hjemmesider findes der en beskrivelse af, hvorledes de udøver hver deres tilsyn, ligesom der findes en samarbejdsaftale om, hvorledes samarbejdet udføres. Lovforslaget har ikke til hensigt at ændre på tilsynsansvaret eller opgavefordeling mellem Danmarks Nationalbank og Finanstilsynet.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

2.6. Definitionen af et betalingssystem, et detailbetalingssystem, en operatør af et detailbetalingssystem og den tilladelsespligtige aktivitet som operatør af et detailbetalingssystem

Mastercard Payment Services Denmark og Mastercard Europe (Mastercard) opfordrer til at tydeliggøre afgrænsningen af ”betalingssystemer”, og foreslår, at det præciseres i bemærkningerne at ”betalingssystemer” skal

forstås som betalingssystemer registreret efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (finality-direktivet).

Mastercard anfører, at der er behov for at præcisere, hvornår den tilladelsespligtige aktivitet indtræder, og hvad definitionen af den tilladelsespligtige aktivitet er. Mastercard anfører i forbindelse hermed, at de kriterier, der indgår i sontringen mellem ejeren af betalingssystemet og leverandøren bør præciseres nærmere, ligesom det bør præciseres, at operatøren er den person, der har det overordnede juridiske ansvar for it-driften og at dette kan deles mellem flere personer.

Visa foreslår, at definitionen af et detailbetalingssystem bringes i overensstemmelse med Den Europæiske Centralbank's (ECB) definition af samme.

Visa bemærker, at sontringen mellem betalingssystemet og it-operatøren er uklar, og at den operationelle risikostyring hos et betalingssystem normalt er en del af betalingssystemets samlede risikostyring.

FIDA bemærker, at der introduceres en række nye definitioner som detailbetalingssystem og operatør af detailbetalingssystem, og at der generelt hersker uklarhed om disse begreber. FIDA redegør, som oplistet nedenfor, for deres forståelse af begreberne og opfordrer til, at tilsyns- og overvågningsmyndighederne stiller sig til rådighed for en afklaring af begreberne og besvarer eventuelle spørgsmål fra de berørte aktører.

FIDA's redegørelse lyder:

- *"Udenlandske betalingssystemer: Et udenlandsk betalingssystem, der varetager væsentlige detailbetalinger, der har en samfundskritisk funktion.*
- *Operatør: Den virksomhed, der reelt udfører it-driften og udviklingen af systemet og driver den infrastruktur, i hvilken betalingssystemet fungerer, anses for at være operatør. Aktører som f.eks. Mastercard og Nets.*
- *Registrant: Registranten er ansvarlig for systemets regler for deltagere, deres adgang til systemet og for håndteringen af finansielle risici i tilknytning til betalingernes endelighed. Finans Danmark er registrant i dag."*

Kommentar

Kapitalmarkedslovens kapitel 32 er en bestanddel af gennemførelsen af finality-direktivet i dansk lovgivning. Den foreslåede bestemmelse i § 177, stk. 3, til lov om kapitalmarkeder omfatter derfor kun betalingssystemer, der i dag opfylder de allerede gældende betingelser for, at Finanstilsynet eller Danmarks Nationalbank kan kræve en registrering heraf.

Kriteriet for, hvorvidt der er tale om en operatør af et detailbetalingssystem beror på den almindelige forståelse af begrebet ”detailbetaling”, som stemmer overens med ECB’s definition heraf. Forslaget om operatører af detailbetalingssystemer vedrører derfor de virksomheder, der varetager it-drift af et detailbetalingssystem.

I forhold til Mastercards kommentar om, hvornår tilladelsespligten indtræder, bemærkes det, at det følger af forslaget til § 180 a, stk. 1, at it-drift af et detailbetalingssystem ikke må påbegyndes, før Finanstilsynet har meddelt operatøren tilladelse hertil. Af denne ordlyd kan det udledes, at tilladelsespligten indtræder, når der er tale om faktisk it-drift af et detailbetalingssystem. Det betyder, at systemer under udvikling og test ikke udløser tilladelsespligt, før der i praksis tilvejebringes mulighed for at deltagerne kan tilslutte sig og behandle betalingstransaktioner.

I forhold til Mastercards kommentar om, hvad den tilladelsespligtige aktivitet er, bemærkes det, at udtrykket it-drift er valgt for at tydeliggøre, at det ikke er indehaveren af det registrerede betalingssystem, der er ansvarssubjekt i det foreslåede § 180 a, men derimod den part som reelt varetager it-driften af systemet. I princippet kan samme virksomhed varetage begge roller. Det vil normalt ikke være tilfældet, og det er det heller ikke i forhold til de nuværende danske detailclearinger. En operatør af et detailbetalingssystem vil kunne outsource afgrænsede opgaver vedrørende it-drift af betalingssystemerne, uden at det nødvendigvis påvirker deres status som operatør i henhold til lovens kapitel 32 a. Dette vil kunne ske under hensyntagen til de outsourcingregler, der gælder for datacentraler i dag, hvilket it-operatører af detailbetalingssystemer også ventes at blive omfattet af, jf. bemærkningerne til lovforslaget.

Sondringen mellem betalingssystemer og it-driften af disse fremgår af bemærkningerne til lovforslaget. Sondringen er i overensstemmelse med den nuværende sontring mellem registranten af de nuværende detailbetalingsystemer og datacentralen, som udfører drift og udvikling af den fælles betalingsinfrastruktur.

Ansaret for it-driften vil komme til at ligge hos it-operatøren, som skal efterleve outsourcingreglerne, der bl.a. foreskriver, at outsourcingvirksomhedens ansvar ikke kan outsources. Såfremt it-operatøren outsourcer afgrænsede opgaver, vil denne stadig have ansvaret for at udførelsen af

disse sker på en forsvarlig måde. Der vil således aldrig være tale om et ansvar, der er delt mellem flere leverandører.

Der er intet til hinder for, at den operationelle risikostyring i forhold til et betalingssystem inddrager it-risikostyringen hos en ekstern it-driftsleverandør, men betalingssystemet er ikke omfattet af reglerne om outsourcing for kreditinstitutter m.v.

IT-risikostyring, it-sikkerhedsstyring, it-beredskab, styring af cyberrisici, it-sikkerhedstest, it-outsourcing og beredskab på it- og cyberområderne adskiller sig væsentligt fra finansiel risikostyring, der gælder for betalings-systemer. Disse områder er genstand for det it-tilsyn, der foreslås for operatører af detailbetalingssystemer.

Terminologien vedrørende betalingssystemer anvendes forskelligt i forskellige sammenhænge. Af lovforslaget fremgår, hvorledes definitionerne skal forstås i lovforslaget, og dette svarer til den forståelse, som FIDA har lagt til grund i sit høringssvar.

Finanstilsynet og Danmarks Nationalbank stiller sig naturligvis til rådighed, hvis der opstår behov for en afklaring af eventuelle spørgsmål fra de berørte aktører.

2.7. Sondringen mellem detailbetalingssystem og en operatør af et detailbetalingssystem

MasterCard bemærker, at begrebet ”operatør af et detailbetalingssystem” i forslaget til § 3, nr. 30, i lov om kapitalmarkeder, er uheldigt, da ordet ”operatør” kan forstås som en part, der har det juridiske ansvar for et system og allerede anvendes i kapitalmarkedsloven om parter, der udbyder systemer, f.eks. et reguleret marked. MasterCard bemærker videre, at begrebet ”systemoperatør” i kapitalmarkedsloven bruges i overensstemmelse med udtrykket ”system operator”, jf. artikel 2, litra p, i finality-direktivet, hvori der også er tale om en part med juridisk ansvar for et system og en part med rolle som deltager i systemet.

Visa bemærker, at sondringen mellem betalingssystemer og operatør af detailbetalingssystemer er uklar.

Kommentar

Både begrebet ”system” og begrebet ”operatør” anvendes i forskellige dele af lovgivningen på kapitalmarkedsområdet. Begrebet ”system” anvendes generelt om aftalekomplekser mellem en central part og et antal deltagere, mens begrebet ”operatør” generelt anvendes om en juridisk person, der er den centrale aftalepart i et system. Der er imidlertid også en langvarig praksis for at anvende begrebet ”system” og ”systemoperatør” om it-systemer og om fysiske eller juridiske personer, der er ansvarlige for driften af it-systemer. Som eksempel fra den finansielle lovgivning

kan nævnes systemrevisionsbekendtgørelsen, der kun gælder for datacentraler. Derfor giver anvendelsen af begrebet i kapitalmarkedsloven tillige bedst mening i situationer, hvor der er sammenfald mellem de ansvarlige for de finansielle strukturer og de it-systemer, som muliggør driften af disse strukturer.

I forhold til dette område er det vanskeligt at identificere et egnet begreb, som ikke ville kræve en yderligere forklaring. Derfor anvendes det i lovgivningssammenhæng nye begreb "operatør af et detailbetalingssystem", der skal forstås som en part, der er ansvarlig for et it-system, med det formål, at drive et detailbetalingssystem. Begrebet "operatør" anvendes parallelt med høringssvarets forståelse af en part, der udbyder et system, men i denne sammenhæng et it-system.

Det kan ikke udelukkes, at det valgte begreb potentielt kan give anledning til misforståelser, da udtrykket "operatør" også i visse sammenhænge bruges om virksomheder, der er ansvarlige eller opdragsgivere til et system, men som ikke selv udfører it-drift. Det er dog hensigten med lovforslaget at skabe en forståelse af begrebet gennem definitionen heraf sammenholdt med den nødvendige vejledning af de berørte virksomheder. På baggrund heraf og for at imødegå den tvivl, som anvendelsen af begrebet "operatør" kan medføre, vil den foreslåede definition i lovforslaget ændres til "it-operatør af et detailbetalingssystem".

2.8. Betalingssystemer af væsentlig betydning

Visa opfordrer til, at der i loven udarbejdes specifikke kriterier og tærskelværdier for, hvornår et betalingssystem anses for at have væsentlig betydning for betalingsafviklingen eller væsentlig samfundsmæssig betydning, og derfor kan blive påkrævet at etablere sig i Danmark.

Visa bemærker, at et detailbetalingssystem ikke nødvendigvis er systemisk vigtigt for et samfund.

Kommentar

Danmarks Nationalbank overvåger de centrale danske betalings- og afviklingssystemer samt betalingsløsninger efter internationale standarder. Danmarks Nationalbank har en politik for sit overvågningsarbejde, som er offentliggjort².

Danmarks Nationalbank har i overvågningspolitikken opstillet kriterier, som benyttes til at vurdere betalings- og afviklingssystemers samt betalingsløsningers systemiske vigtighed. Kriterierne er:

- *Hvor stort transaktionsomfanget er målt på antal og værdi*
- *Hvorvidt der er få eller ingen substitutionsmuligheder*
- *Hvad systemets/løsningens anvendelsesområde er*

² <https://www.nationalbanken.dk/da/publikationer/Documents/2019/04/Overvaagnings-politik2019.pdf>

- *Om fejl og nedbrud påvirker offentligheden*
- *Om fejl og nedbrud kan påvirke andre systemer eller løsninger.*

Kriterierne bruges til at udvælge de systemer/løsninger, der overvåges, og til at prioritere overvågningsindsatsen efter en risikobaseret tilgang. Det fremgår af politikken, hvilke systemer og løsninger der er omfattet af Danmarks Nationalbanks overvågning.

Ovenstående kriterier er tilstrækkelige til at identificere de systemer og løsninger, der har væsentlig betydning for betalingsafviklingen eller væsentlig samfundsmæssig betydning.

I Danmark sker langt hovedparten af alle detailbetalinger uden brug af kontanter. Derfor vil forstyrrelser i betalingssystemerne potentielt kunne påvirke offentligheden væsentligt.

Der er i dag ingen substitutionsmuligheder for de danske detailbetalings-systemer, der er de eneste til clearing og afvikling af danske detailbetalinger. De danske detailbetalingssystemer har dermed en systemisk vigtig rolle i den danske finansielle infrastruktur. Større fejl og nedbrud vil i værste fald kunne true den finansielle stabilitet eller svække tilliden til det finansielle system.

Det er korrekt, at andre systemer eller løsninger kan have en mindre systemisk vigtig rolle i den finansielle infrastruktur. Derfor anvendes der en risikobaseret tilgang til at udvælge de systemer/løsninger, som skal overvåges.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

2.9. Krav til et betalingssystems kapitalgrundlag og genopretningsplan

FIDA bemærker, at det bør præciseres, hvornår Finanstilsynet måtte finde det nødvendigt, at der stilles krav om kapitalgrundlag og genopretningsplan. FIDA ønsker, at der tages hensyn til blandt andet den ansvarlige aktørs selskabsform, og FIDA vurderer ikke, at det er nødvendigt, at der stilles krav om kapitalgrundlag til de nuværende detailclearinger. FIDA anfører, at der bør gives en passende tid til efterlevelse, såfremt Finanstilsynet gør brug af muligheden for at stille disse krav.

FIDA bemærker videre, at skulle et registreret betalingssystem eller en operatør af et detailbetalingssystem gå konkurs, bør det overvejes, om det ikke vil være hensigtsmæssigt, at konkursboet og driften overdrages til Finansiell Stabilitet.

Kommentar

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, eksisterer der i dag krav om kapitalgrundlag og genopretningsplaner i de internationale principper, Danmarks Nationalbank anvender i tilsynet med de nuværende detailclearinger, jf. lov om kapitalmarkeder § 180. Danmarks Nationalbank har således kompetence til at fastsætte krav om kapitalgrundlag og udfærdigelse af en genopretningsplan, men har ikke fundet, at det har været nødvendigt bl.a. under hensyntagen til den ansvarlige aktørs selskabsform.

Det fremgår yderligere af bemærkningerne til lovforslaget, at der kan tages hensyn til et betalingssystems markedsmæssige position og en ejers eller en ejerkreds evne og forventede vilje til at støtte op om systemet. Der kan derved undtages fra minimumskravet, hvis det ikke forekommer at bidrage til stabiliteten i systemet, at der opbygges sådanne reserver i en enhed, der f.eks. har til opgave at udøve virksomhed som et betalingssystem for et større antal pengeinstitutter. Det fremgår videre, at det normalt foreskrives, at de likvide nettoaktiver som minimum skal svare til 6 måneders aktuelle driftsudgifter. En lovhjemmel til at stille krav om kapitalgrundlag og genopretningsplaner vil derfor kun blive anvendt, hvis der er en risiko for, at et registreret betalingssystem ikke til enhver tid forventes at kunne fortsætte sin drift i 6 måneder.

Årsagen til, at der ønskes en specifik lovhjemmel til et krav, der allerede følger af internationale principper, er dets indgribende karakter. Opstår der en situation, hvor et krav om kapitalgrundlag og genopretningsplaner bliver aktuelt, vil det blive indført med en passende tidsfrist under hensyntagen til beløbets størrelse.

Der er ikke ved lovforslaget taget stilling til om konkursboet og driften af et registreret betalingssystem eller en operatør af et detailbetalingssystem hensigtsmæssigt kunne overgå til Finansiell Stabilitet, som det eksempelvis er tilfældet med banker, og også bliver tilfældet med centrale modparter (CCPer) i medfør af forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter (CCP R&R forordningen).

En overdragelse af konkursboet og driften vil i givet fald kræve en tilpasning af de gældende regler om afvikling. Det bemærkes, at kommentaren angår forslag til ændring af regler, som ligger udover indeværende lovforslag.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

2.10. Ansøgning om tilladelse som operatør af et detailbetalingssystem

Visa bemærker, at lovforslaget ikke giver tilstrækkelig information omkring, hvilke oplysninger og dokumenter, Finanstilsynet vil kunne kræve

af en virksomhed i forbindelse med en ansøgning om tilladelse som operatør af et detailbetalingssystem.

Mastercard anfører, at det bør præciseres i lovforslaget, at der kan gives tilladelse til virksomheder, der i forvejen har licens som f.eks. et betalingsinstitut, og at der ikke bliver stillet krav om udskillelse af driften heraf til en særskilt juridisk enhed.

Mastercard opfordrer desuden til, at der overvejes metoder, hvormed kravet om ansøgning til tilladelse som operatør af et detailbetalingssystem ikke medfører unødigt indgriben og forstyrrelse i eksisterende aftaleforhold. Mastercard foreslår, at dette eksempelvis kan opnås ved at indarbejde et princip om, at hvis en leverandør, som ved lovforslagets fremsættelse er aftaleretligt forpligtet til at levere tilladelsespligtige ydelser, kan leverandøren blot registrere sig i henhold til § 180 a i lov om kapitalmarkeder og derved anses for at have tilladelse, i stedet for at skulle ansøge om tilladelse.

FIDA, Visa og Mastercard bemærker desuden, at fristen for at ansøge om tilladelse som operatør af et detailbetalingssystem er kort. Visa bemærker, at det ikke er nok tid til at fremskaffe de dokumenter, der vil blive påkrævet af Finanstilsynet. Mastercard anfører, at der ikke findes bekendtgørelser eller vejledninger til brug for ansøgningsprocessen, hvilket vil besværliggøre processen. Visa foreslår, at ansøgningsfristen skal være 6 måneder fra tidspunktet for lovforslagets vedtagelse. Mastercard foreslår, at regelændringerne udskydes til den 1. juli 2022 med en overgangsordning, som den foreslåede, i perioden indtil udgangen af 2022.

Kommentar

Af forslaget til § 180 a, stk. 3, i lov om kapitalmarkeder fremgår, at en ansøgning om tilladelse som operatør af et detailbetalingssystem skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om ansøgeren på tidspunktet for tilladelsen opfylder kravene til en operatør af et detailbetalingssystem. Bestemmelsen indeholder en opstilling af en række dokumenter, ansøgningen kan indeholde. Der er ikke tale om en udtømmende opstilling af dokumenter, da der fra sag til sag kan være forskel på, hvilke dokumenter en virksomhed er i besiddelse af, og hvilke dokumenter Finanstilsynet har behov for til brug for vurderingen. Finanstilsynet vil i forbindelse med en ansøgning typisk gå i dialog med virksomheden om hvilke dokumenter, der, ud over de dokumenter, der er nævnt i bestemmelsen, ellers kan være relevante at forelægge for Finanstilsynet.

Lovforslaget indeholder ikke begrænsninger for, hvilke andre typer af virksomheder en operatør af et detailbetalingssystem kan drive. Det vurderes derfor, at det ikke er nødvendigt at præcisere yderligere i lovforslaget.

Et af hensynene bag kravet om tilladelse til at udføre it-drift af et detailbetalingssystem er, at Finanstilsynet får mulighed for at godkende, at en fysisk eller juridisk person lever op til de krav, der stilles til en operatør af et detailbetalingssystem i medfør af forslaget til det nye kapitel 32 a, i lov om kapitalmarkeder. En aftaleretlig forpligtelse kan ikke i sig selv imødekomme de hensyn, som ligger til grund for denne godkendelsesordning. Hvis en virksomhed, der i forvejen var aftaleretligt forpligtet til at levere tilladelsespligtige ydelser, blot kunne registrere sig og derved anses for at have tilladelse, ville Finanstilsynet ikke have mulighed for at godkende, at virksomheden levede op til de fastsatte krav til en operatør af et detailbetalingssystem. Derfor vurderes det heller ikke hensigtsmæssigt med indførelse af en sådan ordning.

Det fremgår af lovforslagets ikrafttrædelsesbestemmelse at datacentraler, der ved lovens ikrafttræden udfører både væsentlig it-drift og it-udvikling for den fælles betalingsinfrastruktur, jf. § 343 q, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, kan fortsætte med at drive denne virksomhed uden tilladelse som operatør af et detailbetalingssystem indtil den 1. juli 2022. Ønsker en datacentral at ansøge om tilladelse som operatør af et detailbetalingssystem, skal Finanstilsynet modtage ansøgning herom senest den 1. januar 2022.

Det fremgår af § 343 q, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, at reglerne for fælles datacentraler i lov om finansiel virksomhed også gælder for datacentraler, der udfører både væsentlig it-drift og it-udvikling for den fælles betalingsinfrastruktur. Af forslaget til 2. pkt., i § 343 q, stk. 2, fremgår, at bestemmelsen ikke finder anvendelse for datacentraler, der har tilladelse som operatør af et detailbetalingssystem. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at i tilsynet med operatøren vil hensynet til den operationelle risikostyring og it-sikkerhed varetages på linje med, hvad der gælder for fælles datacentraler.

Det følger af det foreslåede § 180 g, stk. 3, i lov om kapitalmarkeder, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, en operatør af et detailbetalingssystem skal træffe for at have betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området. Det fremgår af bemærkningerne til § 180 g, stk. 3, at kravene følger af bilag 5 i bekendtgørelsen nr. 1706 af 27. november 2020 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl., og at disse krav vil finde anvendelse for detailbetalingssystemer med de ændringer, detailbetalingssystemers særlige forhold tilsiger. Desuden følger det af forslaget til § 180 h, at Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om intern it-revision og om systemrevisionens gennemførelse for en operatør af et detailbetalingssystem. Det fremgår af bemærkningerne hertil, at hjemlen bl.a. vil blive anvendt til at udstede regler, der i væsentligt omfang er sammenlignelige med de regler, der fremgår af ovennævnte bekendtgørelse. Til sidst følger det af forslaget til § 180 i, at reglerne om outsourcing i § 62 i lov om kapitalmarkeder, finder tilsvarende

anvendelse på en operatør af detailbetalingstjenester, inkl. erhvervsministerens kompetence til at fastsætte nærmere regler herom, dvs. regler om eksempelvis outsourcingvirksomhedens ansvar og kontrol med en leverandør. Der er i bemærkningerne hertil henvist til bekendtgørelse nr. 877 af 12. juni 2020 om outsourcing for kreditinstitutter m.v., der er udstedt i medfør af § 62.

En datacentral, der udfører både væsentlig it-drift og it-udvikling for den fælles betalingsinfrastruktur, skal derfor leve op til krav, der svarer til de krav, en operatør af et detailbetalingssystem skal leve op til, herunder de samme regler i medfør af bekendtgørelser. Derfor må det forventes, at en datacentral er bekendt med disse regler, ligesom det må forventes, at en datacentral vil være i besiddelse af eller indenfor rimelig tid vil kunne udarbejde de dokumenter, der kræves for at opnå tilladelse som operatør af et detailbetalingssystem.

Det findes ikke forbundet med væsentlige ulemper, at forlænge overgangsordningen til udgangen af 2022, herunder ansøgningsfristen til midten af 2022.

På baggrund af FIDA, VISA og Mastercards høringssvar ændres lovforslagets ikrafttrædelsesbestemmelse, så datacentraler, der ved lovens ikrafttræden udfører både væsentlig it-drift og it-udvikling for den fælles betalingsinfrastruktur, kan fortsætte med at drive denne virksomhed uden tilladelse som operatør af et detailbetalingssystem indtil den 1. januar 2023. Ønsker en datacentral at ansøge om tilladelse som operatør af et detailbetalingssystem, skal Finanstilsynet modtage ansøgning herom senest den 1. juli 2022. Ændringen vil medvirke til at sikre, at der er den fornødne tid til dialog omkring ansøgningens udformning og indhold.

2.11. Tilsynet med et udenlandsk betalingssystem og en operatør af et detailbetalingssystem

Visa anbefaler med henvisning til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), at en individuel vurdering af nødvendigheden af at gennemtvinge et lokalt tilsyn i Danmark af et udenlandsk betalingssystem skal ske under hensyntagen til, om et finansielt tilsyn allerede udføres af myndigheder i andre lande.

Visa foreslår, at der indføres en bestemmelse i lovforslaget, der sikrer, at Finanstilsynet kun kan kræve, at et udenlandsk betalingssystem bliver underlagt dansk tilsyn, hvis der ikke foretages tilsyn af en tilsynsmyndighed i et andet land eller af en europæisk myndighed.

Visa foreslår desuden, at kravet om tilladelse som operatør af et detailbetalingssystem ikke skal gælde for udenlandske eller nationale operatører, der er underlagt tilsyn af en myndighed indenfor EU/EØS eller en europæisk myndighed.

Kommentar

Den eksisterende lovgivning tillægger Finanstilsynet og Danmarks Nationalbank – når der er tale om et betalingssystem omfattet af Danmarks Nationalbanks overvågning – vide skønsmæssige beføjelser med hensyn til, om et betalingssystem, der er undergivet dansk ret, skal registreres i henhold til § 177 i lov om kapitalmarkeder og dermed underlægges tilsyn. Det foreslås i lovforslaget, at Finanstilsynet og Danmarks Nationalbank får tilsvarende kompetencer i relation til udenlandske betalingssystemer. Ved udøvelsen af dette skøn er der intet til hinder for, at der tages hensyn til, om et udenlandsk betalingssystem er under tilsyn i et andet land, såfremt der kan etableres et samarbejde, der sikrer et tilsvarende effektivt tilsyn og danske myndigheders indsigt i de udenlandske myndigheders tilsyn med betalingssystemet.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, vil det være muligt for et udenlandsk betalingssystem, der er etableret i EU/EØS, i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), at yde en tjenesteydelse i form af virksomhed som betalingssystem i Danmark på samme vilkår som de, der er fastsat for danske betalingssystemer. Videre fremgår det, at det foreslåede krav i § 177, stk. 3, om etablering af et selskab i Danmark ikke vil være i strid med reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser i TEUF, da der er tale om kritisk infrastruktur. Dette skal ligeledes ses i lyset af, at hvis et udenlandsk betalingssystem ved en registrering efter § 177, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder selv ansøger om at komme under dansk myndighedskontrol, vil det normalt medføre, at et krav om, at systemet skal etablere et selskab med hjemsted i Danmark, ikke er nødvendigt.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der ikke findes EU-regler, der giver mulighed for fælles international kontrol og tilsyn, som det kendes fra pengeinstitut- og kapitalmarkedsområdet, hvor der er rammer for tilsyn i hjemland henholdsvis værtsland. Det er derfor ikke muligt indenfor gældende lovrammer, at et dansk tilsyn med et udenlandsk betalingssystem udelukkende baseres på finansielt tilsyn udført i andre lande.

Et dansk tilsyn vil under alle omstændigheder ske under hensyntagen til, om der allerede udføres tilsyn af myndigheder i andre lande, idet der generelt tages udgangspunkt i de samme internationalt udarbejdede principper for tilsyn med betalingssystemer. I tilfælde af, at det skønnes nødvendigt at kræve, at et udenlandsk betalingssystem skal etablere en virksomhed med hjemsted i Danmark og udøve sin virksomhed under dansk ret, og hvor dette ikke er tilfældet, vil de danske myndigheder søge et samarbejde med de udenlandske tilsynsmyndigheder med henblik på informationsudveksling. Formålet hermed er at undgå unødigt dobbeltarbejde, til skade for de involverede myndigheder og for virksomheder under tilsyn.

Der findes ikke EU-regler, der giver mulighed for fælles international kontrol og tilsyn med it-drift af et detailbetalingssystem. Det er derfor ikke muligt indenfor gældende lovrammer, at et dansk tilsyn med en udenlandsk it-leverandør af et detailbetalingssystem udelukkende baseres på et finansielt tilsyn udført i andre lande eller en europæisk tilsynsmyndighed.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

2.12. Etableringskravet for et udenlandsk betalingssystem og en operatør af et detailbetalingssystem

Visa bemærker, at Finanstilsynet kan kræve, at et udenlandsk betalingssystem af væsentlig betydning udøver sin virksomhed fra et selskab etableret i Danmark. Visa anfører, at det er vigtigt at præcisere, hvad en etablering i Danmark indebærer, da udenlandske betalingssystemer sandsynligvis også fungerer på andre markeder.

Mastercard anfører, at kravet om etablering af en virksomhed i Danmark for at opnå tilladelse som operatør af et detailbetalingssystem giver anledning til overvejelser om proportionalitet i forhold til begrænsningen i tjenesteydelseernes fri bevægelighed. Mastercard opfordrer derfor Erhvervsministeriet til at genoverveje muligheden for at lade virksomheder med hjemsted i andre EU/EØS-lande om at søge tilladelse i henhold til det foreslåede kapitel 32 a uden at skulle etablere sig i Danmark. Mastercard henviser i den forbindelse til, at det foreslåede § 177, stk. 3, i lovforslaget åbner op for at fravige etableringskravet for et udenlandsk betalingssystem. Endelig bemærker Mastercard, at udenlandske it-leverandører blot ved at opnå en tilladelse vil underlægge sig danske lovkrav og tilsyn.

Kommentar

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, vil Finanstilsynet eller Danmarks Nationalbank få mulighed for at kræve, at et udenlandsk betalingssystem etableres i Danmark og udøver sin virksomhed under dansk ret. Hermed bliver virksomheden underlagt tilsyn efter kapitalmarkedsloven. Det vil give Danmarks Nationalbank eller Finanstilsynet bemyndigelse til at indhente informationer om, hvordan selskabet drives og mulighed for at sikre overholdelse af lovgivning for betalingssystemer.

Den etablerede virksomhed vil kunne outsource sine aktiviteter i henhold til gældende lovgivning herom. Lovforslaget indeholder således ikke særskilte krav om f.eks. lokalisering af datacentre på dansk jord, som det kendes fra andre landes lovgivning. Samtidig bemærkes, at hvis et udenlandsk betalingssystem selv ansøger om at komme under dansk myndighedskontrol ved en registrering efter § 177, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, vil det normalt medføre, at et krav om, at systemet skal etablere et selskab med hjemsted i Danmark, ikke er nødvendigt som anført i bemærkningerne til lovforslaget.

Et detailbetalingssystem er af afgørende betydning for danske borgere og virksomheder, da det er en forudsætning for, at udbetaling af løn og pension, betaling for køb af varer og betaling af regninger kan foretages uden væsentlige forsinkelser. Derfor er det vigtigt, at et detailbetalingssystem fungerer sikkert og effektivt.

Henset til at der ikke findes regler for samarbejdet mellem europæiske tilsyn, når det gælder it-driften af et detailbetalingssystem, er det vurderet nødvendigt med et etableringskrav, hvorefter it-leverandører kommer under dansk jurisdiktion. Bestemmelserne om it-operatører af detailbetalingssystemer gælder kun for it-drift af detailbetalingssystemer, hvor væsentlige hensyn til betalingsafviklingen eller samfundsmæssige hensyn i øvrigt tilsiger registrering, iht. § 177, stk. 2. jf. § 180 a, stk. 1. Ovenstående er modsat lovforslagets forslag om, at Finanstilsynet kan k

ræve at et udenlandsk betalingssystem etablerer sig i Danmark et ufravigeligt krav. Det skyldes bl.a., at et udenlandsk betalingssystem både kan være et kritisk detailbetalingssystem, men også et hvilket som helst andet betalingssystem. De foreslåede regler er ikke rettet mod andre betalings-systemer, f.eks. large value betalingssystemer og interbank betalingssystemer.

Med et etableringskrav sikres det, at Finanstilsynet til enhver tid vil kunne føre et effektivt it-tilsyn med operatøren ved at kunne anvende de tilsynsbeføjelser, der følger af lov om kapitalmarkeder. Det foreslåede krav om etablering af et selskab i Danmark vil ikke være i strid med kravet om fri udveksling af tjenesteydelser i henhold til TEUF, idet der er tale om tilsyn med kritisk betalingsinfrastruktur i Danmark, herunder tilsyn med udførelse af it-drift af kritisk betalingsinfrastruktur.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

2.13. Krav til en operatør af et detailbetalingssystem

Mastercard bemærker, at den foreslåede struktur indebærer, at der stilles krav til betalingssystemets ejere, operatør, leverandører og eventuelle underleverandører fra forskellig side, hvilke bl.a. medfører risiko for manglende overensstemmelse mellem de foreslåede krav.

Mastercard bemærker videre, at det er deres forståelse, at lovforslaget ikke tilsigter at indføre krav til systemer og drift, som adskiller sig væsentligt fra de eksisterende krav til fælles datacentraler og opfordrer til, at dette tydeliggøres i bemærkningerne.

Mastercard bemærker endvidere, at modellen adskiller sig fra reguleringen af outsourcing andre steder i den finansielle sektor og lovgivning, der er baseret på EBA's vejledninger, hvor det er den virksomhed, der udbyder den tilladelsespligtige service til offentligheden, som har ansvaret for overholdelse af lovens krav til outsourcing.

Mastercard bemærker endeligt, at det principielt er uhensigtsmæssigt at placere ansvaret for systemets it-sikkerhed hos leverandøren, da leverandøren ikke nødvendigvis har mulighed for at kræve de fornødne ændringer i den samlede aftalestruktur i forhold til ”systemejeren” og sine egne eventuelle underleverandører.

Kommentar

Såfremt en indehaver af et registreret betalingssystem vælger at udføre it-driften af systemet, skal indehaveren søge om tilladelse som operatør af et detailbetalingssystem og derfor efterleve de samme krav som en operatør af et detailbetalingssystem.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, under punkt 4 om de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet, at det tilsyn, operatører af detailbetalingssystemer foreslås underlagt, svarer til det tilsyn Finanstilsynet i dag fører med fælles datacentraler. Det fremgår videre af bemærkningerne til lovforslaget, at operatører af detailbetalingssystemer i relevant omfang vil blive omfattet af de regler, der gælder for fælles datacentraler, herunder bekendtgørelsen nr. 1706 af 27. november 2020 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. og dennes bilag 5, bekendtgørelse nr. 1268 af 21. november 2014 om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler og bekendtgørelse nr. 877 af 12. juni 2020 om outsourcing for kreditinstitutter m.v.

Forslaget sikrer, at indehavere af registrerede betalingssystemer ikke vil kunne vælge leverandører, der ikke er forpligtet til at efterleve krav om at kunne dokumentere sikringsforanstaltninger og risikostyring m.v. Tilsynet med datacentraler m.v. sker med udgangspunkt i de retningslinjer fra EBA, som er gældende for de finansielle virksomheder, og som er implementeret i Danmark ved bekendtgørelse nr. 877 af 12. juni 2020 om outsourcing for kreditinstitutter m.v.

Ordningen, hvorefter der føres direkte tilsyn med it-driftsleverandøren, har været anvendt i Danmark og i andre europæiske lande i en årrække.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

2.14. Egnetheds- og hæderlighedskrav til ledelsesmedlemmer i en operatør af et detailbetalingssystem

FIDA foreslår, at de i lovforslaget opstillede krav til egnethed og hæderlighed for bestyrelses- og direktionsmedlemmerne i en operatør af et detailbetalingssystem præciseres. FIDA foreslår i den forbindelse, at Finanstilsynet indgår i dialog med aktørerne og eventuelt kommer med forslag til, hvordan kompetencekravene i de foreslåede §§ 180 d og e i lov om finansiell virksomhed kan dokumenteres.

Mastercard anfører, at det bør præciseres i bemærkningerne, at der i forhold til egnethedskravene kan tages hensyn til hidtidig erfaring med drift

af en fælles datacentral i Danmark eller tilsvarende virksomhed udenfor Danmark, og at der ikke er noget krav om dansk bopæl.

Kommentar

Finanstilsynet vil i forbindelse med en ansøgning om tilladelse som operatør af et detailbetalingssystem gå i dialog med den pågældende virksomhed om, hvordan virksomhedens ledelsesmedlemmer vil kunne dokumentere de kompetencekrav, der følger af forslaget til henholdsvis § 180 d og e i lov om finansiel virksomhed. § 180 d drejer sig om, at bestyrelsen i en operatør af et detailbetalingssystem skal have tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring. § 180 e drejer sig om egnetheds- og hæderlighedskravene til det enkelte ledelsesmedlem.

Da en datacentral, der udfører både væsentlig it-drift og it-udvikling for den fælles betalingsinfrastruktur, jf. § 343 q, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, er underlagt reglerne for fælles datacentraler, og en operatør af et detailbetalingssystem skal leve op til stort set de samme krav som en fælles datacentral, kan Finanstilsynet i forbindelse med sin vurdering af et ledelsesmedlems egnethed lægge vægt på, hvis vedkommende har erfaring med drift af en fælles datacentral i Danmark eller tilsvarende virksomhed udenfor Danmark.

Af bemærkningerne til lovforslagets egnethedsbestemmelse i § 180 e, stk. 1, nr. 1, fremgår det, at Finanstilsynet påser, at en person, der tiltræder et ledelseshverv, har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen i operatøren.

Derudover opstilles der ikke generelle kriterier for, hvilke teoretiske eller praktiske krav personen skal opfylde. Disse varierer afhængig af, om der er tale om en direktørpost eller et bestyrelseshverv. I vurderingen kan bl.a. indgå, om personen har en relevant uddannelse, om vedkommende har haft ansættelse inden for en lignende virksomhed såsom en datacentral, der udfører både væsentlig it-drift og it-udvikling for den fælles betalingsinfrastruktur, en fælles datacentral eller en anden virksomhed i den finansielle sektor, og om vedkommende har ledelseserfaring.

Der stilles i praksis færre krav til et bestyrelsesmedlem end til en direktør. Der er ikke et ubetinget krav om, at et bestyrelsesmedlem har særlig indsigt i forhold vedrørende operatører af et detailbetalingssystem. Her vil en særlig indsigt i anden branche, som er relevant for en operatør af et detailbetalingssystem, kunne være tilstrækkeligt. De øvrige kompetencer i bestyrelsen eller direktionen inddrages ikke i forbindelse med vurderingen af, om et bestyrelsesmedlem eller en direktør opfylder kravene.

Ved vurderingen af indehaverens viden, faglige kompetencer og erfaring vil der blive lagt vægt på, om vedkommende har de fornødne kompetencer og ressourcer til at løfte opgaven som en operatør af et detailbetalingssystem alene.

Det vurderes hensigtsmæssigt, at bemærkningerne til det foreslåede § 180 e, stk. 1, nr. 1, tilpasses således, at de i lovforslaget opstillede krav til egnethed og hæderlighed for bestyrelses- og direktionsmedlemmerne i en operatør af et detailbetalingssystem præciseres nærmere, så det fremgår mere klart, hvad Finanstilsynet kan lægge vægt på i en egnetheds- og hæderlighedsvurdering.

Da de foreslåede bestemmelser om egnethed og hæderlighed ikke stiller krav om fast bopæl i Danmark, vurderes det ikke nødvendigt, at tilføje i bemærkningerne, at der ikke er krav herom.

2.16. Reglerne om outsourcing for en operatør af et detailbetalingssystem

Mastercard anfører, at der er stor forskel på de outsourcingregler, der gælder for henholdsvis betalingssystemer og deres kritiske leverandører, og at der i dag er en fast praksis for arbejdsfordelingen mellem Finanstilsynet og Danmarks Nationalbank. Mastercard bemærker, at anvendelsen af denne model i forhold til en fællesnordisk platform indebærer en risiko for en situation med modstridende krav fra forskellige myndigheder. Derfor opfordrer Mastercard til, at Finanstilsynet og Danmarks Nationalbank koordinerer tilsyns- og overvågningsaktiviteterne i forhold til betalingssystemerne, herunder i forhold til krav fra udenlandske myndigheder.

Mastercard anfører desuden, at lovforslaget ikke bør opstille forhindringer for, at operatører af detailbetalingssystemer kan outsource funktioner, herunder kontrolfunktioner til virksomheder i andre lande. Mastercard anfører videre, at den gældende outsourcingbekendtgørelse sonderer mellem finansielle virksomheder og fælles datacentraler i relation til kriterierne for, hvorvidt outsourcing anses for kritisk og vigtig.

Visa bemærker, at det er væsentligt, at der ikke stilles krav om, at selve it-infrastrukturen placeres i Danmark.

Kommentar

Arbejdsdelingen mellem Danmarks Nationalbank og Finanstilsynet i dag beror på, at Danmarks Nationalbank efter kapitalmarkedsloven har beføjelser til at føre tilsyn med betalingssystemer, der er underlagt deres overvågning, og Finanstilsynet har efter lov om finansiell virksomhed beføjelser til at føre tilsyn med datacentraler, der udfører drift og udvikling for den fælles betalingsinfrastruktur.

EBA's retningslinjer for outsourcing og bekendtgørelse nr. 877 af 12. juni 2020 om outsourcing for kreditinstitutter m.v. finder ikke anvendelse for betalingssystemernes outsourcing. Bekendtgørelsen finder anvendelse for

datacentraler i et omfang, der er nærmere bestemt i bekendtgørelsen. Derfor er der ikke risiko for overlappende krav.

Danmarks Nationalbank og Finanstilsynet vil under de foreslåede regler prioritere den indbyrdes koordinering og i relevant omfang koordinering med udenlandske myndigheder inden for rammerne af de respektive myndigheders beføjelser.

Lovforslaget stiller ikke i sig selv begrænsninger for en operatør af et detailbetalingssystems outsourcing af relevante funktioner. Outsourcing skal altid ske under hensyntagen til de gældende regler herom. Virksomheden skal til enhver tid opfylde betingelserne for sin tilladelse, dvs. betingelserne i de foreslåede §§ 180 a-i.

Hvordan tilsynsmyndigheden forholder sig til infrastruktur og systemdrift, der placeres uden for Danmarks grænser, vil fremover bero på en konkret risikovurdering. Den eller de risikovurderinger, der ligger til grund for placering af teknisk infrastruktur, vil som hidtil være genstand for tilsyn. Det kan bl.a. indgå i en sådan risikovurdering, om der er tale om outsourcing til en udenlandsk virksomhed, eller om der er tale om aktiviteter, som den danske virksomhed selv udfører i andre lande.

Kriterierne for hvilke outsourcingarrangementer, der i forhold til operatører af detailbetalingssystemer anses for at være kritiske og vigtige vil fremgå af den planlagte ændring af outsourcingbekendtgørelsen, som operatører af detailbetalingstjenester vil blive omfattet af. Det er overordnet hensigten, at afgrænsningen af, hvilken outsourcing, der vil anses for at være tilsynsmæssigt relevant vil svare til, hvad der i dag gælder for fælles datacentraler.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

2.16. Undtagelse til aktindsigt i sager, der afventer Finanstilsynets bestyrelses afgørelse

F&P støtter forslaget til en ny bestemmelse, der bl.a. undtager Finanstilsynets udkast til afgørelse eller politianmeldelse i sager om god skik m.v. fra aktindsigt i offentlighedsloven, når den pågældende er omfattet af Finanstilsynets bestyrelses beslutningskompetence. F&P bemærker, at det styrker retssikkerheden for de berørte virksomheder, da man undgår, at væsentlige oplysninger i sager om god skik kan komme til offentlighedens kendskab på trods af, at Finanstilsynets bestyrelse endnu ikke har truffet beslutning om sagen. F&P støtter videre den tidsmæssig begrænsning af den periode, hvor dokumenterne er undtaget aktindsigt; dvs. indtil bestyrelsen har truffet beslutning i den konkrete sag.

F&P bemærker, at undtagelsen alene vedrører de god skik-sager, som hører under bestyrelsens ansvarsområde efter § 345, stk. 12, nr. 4 og 6 i lov om

finansiell virksomhed. F&P finder, at undtagelsen ud fra retssikkerhedsmæssige hensyn også bør omfatte de god skik-sager, der ikke er principelle nok til at være omfattet af bestyrelsens ansvarsområde, jf. stk. 12, nr. 4, og de politianmeldelser, der ikke er omfattet af bestyrelsens ansvarsområde, modsætningsvis stk. 12, nr. 6. Undtagelsen bør ligeledes udvides til at omfatte forudgående redegørelser, hvor Finanstilsynet har anmodet om oplysninger under varsel om selvinkriminering.

Endelig bemærker F&P, at det bør præciseres i bemærkningerne til bestemmelsen, at undtagelsen også omfatter det tilfælde, at det ikke er bestyrelsen selv, der træffer beslutningen, fordi beslutningskompetencen er delegeret til Finanstilsynet.

Kommentar

Forslaget om undtagelse til reglerne om aktindsigt i offentlighedsloven skal sikre, at Finanstilsynets bestyrelses uafhængighed og effektive beslutningsproces ikke kan påvirkes i god-skik sager, hvor offentligheden kan få adgang til væsentlige oplysninger, før bestyrelsen har truffet beslutning i sagen.

En udvidelse af undtagelsen, så den også gælder i sager, hvor bestyrelsen ikke træffer beslutning, enten fordi sagen ikke er principiel, eller hvor bestyrelsen har delegeret dets beslutningskompetence til Finanstilsynet, vil ikke varetage hensynet til bestyrelsens uafhængighed og effektive beslutningsproces. Det samme gør sig gældende i sager, hvor Finanstilsynet anmoder om oplysninger under varsel om selvinkriminering.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

2.17. Ophævelse af krav om årlig rapport over status for udstedelse af regler om god skik

F&P støtter, at bestemmelsen om at Finanstilsynet i samarbejde med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen årligt afgiver rapport over status for udstedelse af regler om god skik og regler om prisoplysning samt om erfaringer med reglernes anvendelse, ophæves, da der i dag er almindelig offentlighed om tilsynet med god skik sager.

F&P bemærker, at der i samme forbindelse lægges vægt på, at Finanstilsynet sikrer, at tilsynets hjemmeside løbende opdateres med nye afgørelser, ny regulering etc. og at hjemmesiden i øvrigt gøres mere brugervenlig, end den er i dag.

Kommentar

Det følger af § 354 b i lov om finansiell virksomhed, at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, der er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af bl.a. § 43 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf. I overensstemmelse hermed offentliggør Finanstilsynet afgørelser relateret til god skik.

Finanstilsynet har fokus på den forbrugerrettede kommunikationen på sin hjemmeside. Som følge heraf arbejder Finanstilsynet på at gøre indholdet af sin hjemmeside mere brugervenlig.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

2.18. Udarbejdelse af årsrapporter i ESEF-format

F&P støtter den foreslåede ændring om, at ESEF-taksonomien skal benyttes på både års- og koncernrapportering for de selskaber, som er omfattet af lov om kapitalmarkeder, fordi årsrapporten skal udarbejdes som tidligere og konverteres til xHTML-format. Dette selvom ændringen vil medføre øgede administrative byrder.

F&P anfører, at årsrapporten således ikke skal tilpasses til ESEF-taksonomien, hvilket vil være særdeles vanskeligt, fordi ESEF-taksonomien afviger betydeligt fra de danske regnskabsregler. Et evt. tilsvarende krav om digital indberetning for de ikke-noterede finansielle virksomheder vil F&P som udgangspunkt finde for byrdefuldt.

FIDA tager til efterretning, at ESEF-forordningen skal gælde for noterede virksomheder, herunder noterede finansielle virksomheder. Et eventuelt tilsvarende nyt krav om digital indberetning og opmærkning for ikke-noterede finansielle virksomheder vil FIDA ikke kunne tilslutte sig, og FIDA bemærker, at de gerne indgår i dialog herom, såfremt et sådant krav overvejes indført.

Kommentar

Det bemærkes, at den foreslåede ordning ikke omfatter ikke-noterede selskaber, og at det heller ikke på nuværende tidspunkt er planlagt, da gensigtighedsdirektivet alene omfatter virksomheder, der udsteder finansielle instrumenter optaget til handel på et reguleret marked.

Lovforslaget medfører, at virksomheder omfattet af kapitel 5 i lov om kapitalmarkeder skal udarbejde årsrapporter efter ESEF-taksonomien. Det bemærkes, at årsrapporten skal tilpasses ESEF-taksonomien og udarbejdes i ESEF-formatet i henhold til ESEF-forordningen. Dette vil medføre nogle administrative byrder, men vurderes ikke at være særdeles vanskeligt.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

2.19. Præcisering af hvidvasklovens anvendelsesområde og Finanstilsynets mulighed for at afsætte en hvidvaskansvarlig

FIDA bemærker, at den foreslåede præcisering af hvidvasklovens anvendelsesområde vil medføre, at forpligtelsen til at udpege en hvidvaskansvarlig vil blive udvidet til også at omfatte filialer af udenlandske virksomheder.

FIDA henviser til, at det af bemærkningerne til de foreslåede ændringer fremgår, at forslaget ikke vil medføre en materiel ændring, hvorfor det formodes, at en udvidelse af pligten til at udpege en hvidvaskansvarlig ikke har været intentionen.

FIDA opfordrer til, at lovteksten rettes, så det er klart, at pligten til at udpege en hvidvaskansvarlig ikke udvides, og at der tages højde for øvrige konsekvensændringer af § 1, stk. 1, 1. pkt., i hvidvaskloven, for så vidt angår filialer af udenlandske virksomheder, herunder blandt andet § 8, stk. 3, 4 og 5, § 51 a, stk. 1, og § 51 b, stk. 1.

FIDA bemærker, at den foreslåede ændring vedrørende Finanstilsynets mulighed for at afsætte en hvidvaskansvarlig er en udvidelse af Finanstilsynets mulighed for at afsætte nøglepersoner i pengeinstitutter, og FIDA bemærker i den sammenhæng, at ledelsesretten bør forblive i virksomhederne.

Finanssektorens arbejdsgiverforening (FA) bemærker, at det vil være vanskeligt for virksomheden at vide, om Finanstilsynet vurderer, at den hvidvaskansvarlige ikke lever op til kravene om at have tilstrækkeligt kendskab til virksomhedens risiko for hvidvask og terrorfinansiering.

FA henviser til lovforslagets bemærkninger om, at den foreslåede bestemmelse forventes anvendt ”i situationer, hvor personens adfærd indebærer, at der er grund til at antage, at personen ikke vil varetage stillingen på forsvarlig måde”. FA oplyser, at det ønskes uddybet, hvorfor den gældende bestemmelse ikke anses for at regulere tilfældet, hvor en personen omfattet af ordlyden ”ikke har tilstrækkeligt godt omdømme eller personens adfærd giver grund til at antage, at personen ikke vil varetage stillingen på forsvarlig måde”.

Kommentar

Ifølge den gældende § 7, stk. 2, i hvidvaskloven, omfatter kravet om, at virksomheder skal udpege en hvidvaskansvarlig, ikke udenlandske virksomheders filialer, distributører og agenter her i landet.

Den foreslåede ændring af § 1, stk. 1, 1. pkt., har alene til formål at præcisere hvidvasklovens anvendelsesområde. Det er ikke intentionen med lovforslaget at udvide forpligtelsen til at udpege en hvidvaskansvarlig til at omfatte udenlandske virksomheders filialer, distributører og agenter her i landet.

Lovforslagets ordlyd tilrettes, således at det er klart, at der alene er tale om en præcisering af hvidvasklovens anvendelsesområde.

Det bemærkes, at det generelt ikke er intentionen med den foreslåede præcisering af hvidvasklovens anvendelsesområde at pålægge udenlandske

virksomheders filialer, distributører og agenter her i landet forpligtelser, de ikke er pålagt i den gældende hvidvasklov. Der skal tages højde herfor ved at tilføje øvrige relevante konsekvensændringer til den foreslåede § 1, stk. 1, 1. pkt., i hvidvaskloven, så det er klart, at forpligtelserne for filialer, distributører og agenter af udenlandske virksomheder ikke udvides.

Med forslaget udvides Finanstilsynets mulighed for at afsætte den hvidvaskansvarlige fra alene at omfatte situationer, hvor der kan stilles spørgsmål til vedkommendes omdømme eller personens adfærd til også at omfatte situationer, hvor det vurderes, at den hvidvaskansvarlige ikke længere kan anses for at have tilstrækkeligt kendskab til virksomhedens risiko for hvidvask og terrorfinansiering til at kunne træffe beslutninger, der kan påvirke virksomhedens risikoeksponering. Ændringen bringer situationen i overensstemmelse med det europæiske rammeværk på fit & proper-området, da det europæiske rammeværk også forudsætter, at Finanstilsynet kan afsætte personer omfattet af reglerne på manglende egnethed, ikke blot på manglende hæderlighed. Med ændringen kan adfærd, der relaterer sig til manglende kompetencer medføre, at en hvidvaskansvarlig må afsættes.

Lovforslaget ændrer imidlertid ikke på, at ledelsesretten er hjemmehørende hos virksomhederne. Ledelsesretten skal udøves indenfor den finansielle regulering, der bl.a. stiller krav om, at ledelsesmedlemmer skal være tilstrækkeligt hæderlige og egnede. Det er i første omgang op til virksomhederne at sikre, at den hvidvaskansvarlige har de rette kompetencer til at varetage stillingen.

Ændringen medfører, at Finanstilsynet har den samme bemyndigelse i forhold til den hvidvaskansvarlige, som Finanstilsynet har i forhold til andre ledelsesmedlemmer omfattet af reglerne om egnethed og hæderlighed.

2.20. Værtstilsyn i forhold til grænseoverskridende forsikringsformidling

F&P støtter den foreslåede implementering af artikel 7 i forsikringsdistributionsdirektivet (IDD), idet Finanstilsynets adgang til at føre direkte tilsyn med udenlandske formidlers overholdelse af IDD vil sikre et mere effektivt tilsyn til gavn for danske forbrugere.

F&P anfører, at idet bestemmelsen, jf. direktivets præambel 22, også gælder for grænseoverskridende virksomhed gennem etablering af en filial, bør bestemmelsen ikke indsættes i § 24 i lov om forsikringsformidling, da denne bestemmelse alene vedrører levering af grænseoverskridende tjenesteydelser.

Kommentar

Lovforslaget ændres, således at den foreslåede bestemmelse indføres som en ny paragraf for at tydeliggøre, at den foreslåede bestemmelse både gælder for grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed og for filialetablering.

2.21. Frist for opsigelse af en basal betalingskonto

FIDA bemærker, at ændringen i lovforslaget om, at opsigelse af et kundeforhold, som er begrundet med, at en kunde ved strafbare handlinger har misbrugt sin ret til at have en basal betalingskonto, først har virkning efter to måneder, er problematisk. FIDA anfører, at pengeinstituttet her forpligtes til at videreføre kundeforholdet i to måneder, selvom kunden har begået strafbare handlinger mod pengeinstituttet. FIDA finder, at det bør afdækkes, om det er muligt at fastholde muligheden for straks at kunne opsige et kundeforhold i denne situation eller arbejde for en ændring af direktivet.

Kommentar

Den foreslåede ændring skal sikre en korrekt implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner, hvorefter en opsigelse af en aftale om en betalingskonto med basale funktioner som udgangspunkt skal ske mindst 2 måneder inden opsigelsen får virkning. Denne tidsfrist finder anvendelse ved opsigelser, som er begrundet, i at kunden har begået strafbare handlinger mod pengeinstituttet, og pengeinstituttet derfor vil forhindre forbrugeren i at misbruge sin ret til at have en basal betalingskonto. Som eksempel kan nævnes dokumentfalsk, røveri eller hacking. Det vil herefter kun være muligt at opsige aftalen med øjeblikkelig virkning, hvis forbrugeren har anvendt betalingskontoen til strafbare formål, f.eks. hvidvask, eller forbrugeren har afgivet forkerte oplysninger for at få en basal betalingskonto i tilfælde, hvor de rigtige oplysninger ville have medført afslag, jf. § 13, stk. 1, nr. 1 eller 3, i lov om betalingskonti.

FIDAS bemærkninger er noteret, og de vil blive inddraget i forbindelse med en kommende revision af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner.

2.22. Konkursmodel for skadesforsikringsselskaber (Solvens II artikel 278) - lønmodtagerkrav

Forsikring og Pension (F&P) bemærker, at F&P ikke er enig i, at der bør indføres forrang for lønmodtagerkrav for forsikringstagerne i tilfælde af konkurs, som foreslået med henvisningen til konkurslovens § 95 i § 234 a, 2. pkt.

F&P fremhæver, at da man fra dansk side i sin tid forhandlede bestemmelsen i Solvens II direktivet - der i dag er art 275 - lagde man vægt på, at vi i Danmark har Lønmodtagernes Garantifond, hvorfor det for Danmark ikke var nødvendigt med en særstilling for lønmodtagerkrav. Dette var i modsætning til en række sydeuropæiske lande, som derfor lagde vægt på muligheden for at medtage lønkrav. Dette er ifølge F&P baggrunden for, at

det er op til de enkelte medlemsstater, om lønmodtagerkrav skal have forrang og grunden til, at der aldrig har været en fortrinsstilling for § 95 krav ved konkurser i danske forsikringsselskaber. F&P anfører endvidere, at det også er svært at se, hvorfor forsikringskunderne skal stilles dårligere end i dag i tilfælde af konkurs, og selvom kunderne kompenseres af Garantifonden, så er der ifølge F&P stadig bl.a. en selvrisiko forbundet med at modtage kompensation/erstatning fra garantifonden.

F&P bemærker derfor, at det foreslåede krav om forrang for konkurslovens § 95 i § 234 a stk. 1, både vil være i direkte modstrid med de hensyn, som blev lagt til grund for lovændringen i 2019 og med den danske forhandlingsposition, da EU-reglerne blev vedtaget.

Kommentar

Lovforslaget er i tråd med Forsikring & Pensions bemærkninger blevet justeret, således at det ikke foreslås at give lønkrav i henhold til § 95 i konkursloven fortrinsstilling forud for forsikringstagerne i tilfælde af konkurs i et skadesforsikringsselskab.

Der er lagt vægt på, at der i Danmark er Lønmodtagernes Garantifond, der sikrer løn til lønmodtagerne ansat i forsikringsselskabet. Hertil er der lagt vægt på, at forsikringstagere og sikrede, der ikke er dækket af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, ikke bør stilles dårligere end de er i dag i tilfælde af konkurs i et skadesforsikringsselskab.

Det bemærkes, at forsikringstagere og sikrede dækket af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber vil få den fulde forsikringsdækning (erstatning) fra Garantifonden i tilfælde af konkurs i et skadesforsikringsselskab. Forsikringstagere er pålagt en selvrisiko på 1.000 kr. ved dækning for tidligere indbetale præmier fra Garantifonden for skadesforsikringsselskaber. Det følger dog her af § 5, stk. 5, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at disse forsikringstagere ikke kan gøre krav på erstatning af selvrisikoen på 1.000 kr. ift. tidligere indbetalte præmier fra forsikringsselskabets konkursbo. Derfor ville forsikringstagerne ikke have modtaget mindre erstatning som følge af forslaget om fortrinsstilling for § 95 i konkursloven. Det er dog muligt, at Garantifonden for skadesforsikringsselskaber som følge af forslaget ville kunne have modtaget en mindre dividende efter konkursboets opgørelse, da Garantifonden indtræder i kravet imod konkursboet for alle de forsikringstagere og sikrede, som Garantifonden har udbetalt dækning til.

2.23. Konkursmodel for skadesforsikringsselskaber – Solvens II direktivets artikel 278

F&P bemærker i forhold til det nye foreslåede stk. 2 til § 234 a i lov om finansiell virksomhed, at det ikke er specificeret i bemærkningerne til lovforslaget, hvordan skadesforsikringsselskaber skal sikre og efterleve kravet i § 234 a om, at gyldigt stiftede panterettigheder til enhver tid modsvares af ubehæftede aktiver.

F&P anfører, at de antager, at selskabernes kvartalsvise indberetninger af deres solvensmæssige stilling vil være tilstrækkelige til at sikre, at loven efterleves. F&P vurderer, at når et selskab kan vise, at deres basiskapital er positiv, så har selskabet pr. definition aktiver til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser, deres pantsikrede fordringer, hvorfor det ifølge F&P vil være unødvendigt med yderligere tiltag til sikring af, at loven efterleves. F&P anfører endvidere, at det fremgår af rapporten om Eftersynet af den finansielle regulering, at hensynet med ændringen fra registrerede aktiver til en konkursmodel også var de administrative lettelser, og det er ifølge F&P vigtigt at dette hensyn forsat tilgodeses.

Endelig anfører F&P, at Garantifonden for Skadesforsikringsselskaber får nye beføjelser i relation til arbejdsskade og konkurser/fratagelse af tilladelse fra 1. juli 2021, hvilket bør fremgå af bemærkningerne.

Kommentar

Det foreslås med lovforslaget at indføre en ny regel i § 234 a, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed, hvorefter gyldigt stiftede panterettigheder til enhver tid skal modsvares af aktiver svarende til værdien de gyldigt stiftede panterettigheder. Disse aktiver må ikke allerede være bestemt til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser, jf. §§ 126 e og 126 f, eller det af selskabet opgjorte krav til minimumsbasiskapital, solvenskapitalkravet eller minimumskapitalkravet, jf. § 126 og §§ 126 c og 126 d.

Det nye stk. 2 i § 234 a skal implementere artikel 278 i Solvens II-direktivet (direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)).

I tråd med Forsikring & Pensions bemærkninger er lovforslagets bemærkninger til den foreslåede bestemmelse blevet udbygget, så det fremgår klarere, hvordan kravet i det foreslåede stk. 2 til § 234 a skal efterleves af de omfattede virksomheder. Det fremgår nu, at skadesforsikringsselskaberne løbende vil skulle sikre, at de efterlever kravet, men at der ikke indføres nye faste indberetningskrav herom.

Finanstilsynet kan på baggrund af indberetninger følge udviklingen i gruppe 1-forsikringsselskabernes pantsætning af aktiver, samt udviklingen i de forsikringsmæssige hensættelser, minimumsbasiskapitalkravet, solvenskapitalkravet eller minimumskapitalkravet. Ved behov for skærpet tilsyn med et skadesforsikringsselskab vil Finanstilsynet kunne udbede sig yderligere oplysninger fra det enkelte selskab. Finanstilsynet kan forbyde et skadesforsikringsselskab at råde over dets aktiver eller begrænse rådigheden herover, hvis selskabet f.eks. ikke har et kapitalgrundlag, der er tilstrækkeligt til at dække selskabets solvenskapitalkrav eller minimumskapitalkrav, eller selskabet ikke har hensat tilstrækkelige beløb til dækning af de forsikringsmæssige forpligtelser, jf. § 251 i lov om finansiell virksomhed.

Finanstilsynet vil kunne anvende denne hjemmel til at forhindre, at et skadesforsikringsselskab pantsætter sine aktiver til fordel for tredjemand i en situation, hvor selskabet f.eks. ikke opfylder solvenskapitalkravet eller minimumskapitalkravet eller ikke har tilstrækkelige hensættelser.

Fra 1. juli 2021 er pligten til at tage en arbejdsulykkesforsikringsbestand under administration, når et skadesforsikringsselskab får inddraget sin tilladelse til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, overgået fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber. Samtidig blev det indført, at Garantifonden overtager administrationen af de arbejdsulykkesforsikringsbestande, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring tidligere havde under administration, som følge af at forsikringsselskaber har fået inddraget tilladelsen til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed.

Ændringen af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, jf. ovenfor, vurderes ikke relevant ift. den foreslåede regel i § 234 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter gyldigt stiftede panterettigheder til enhver tid skal modsvares af aktiver. På den baggrund vurderes det ikke relevant i nærværende lovforslag at inddrage ændringen af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber i bemærkningerne til loven.

2.24. Præciseringen af samspillet mellem de eksisterende regler om whistleblowerordninger i den finansielle regulering og lov om beskyttelse af whistleblowere

FA bemærker, at det er af stor betydning, at der sikres samordning af kravene i de nye generelle whistleblowerregler med de eksisterende ordninger, således at de generelle regler alene supplerer og ikke overlapper de eksisterende ordninger.

FA gør desuden opmærksom på, at det haster med klarhed om betydningen af lov om whistleblowere, idet loven skal træde i kraft den 17. december 2021, og virksomhederne skal have en mulighed for at tilpasse de etablerede ordninger til de nye krav

LOPI støtter en præcisering af samspillet mellem de eksisterende regler om whistleblowerordninger i den finansielle regulering og lov om beskyttelse af whistleblowere, men opfordrer til yderligere præcisering og klarhed.

LOPI ønsker særligt yderligere klarhed om, hvordan finansielle virksomheder skal opfylde forskellige regelsæt afhængig af den pågældende virksomheds størrelse og type.

FIDA støtter overordnet formålet med en stærkere beskyttelse af whistleblowere og understreger vigtigheden af, at der bliver skabt den fornødne klarhed om samspillet mellem de eksisterende regler om whistleblowerordninger i den finansielle regulering og lov om beskyttelse af whistleblowere. Det er vigtigt, at de nye regler i lov om beskyttelse af whistleblowere

supplerer og ikke overlapper kravene efter den sektorspecifikke lovgivning.

FIDA opfordrer til, at der snarest muligt fra myndighedernes side udarbejdes operationelle vejledninger for de omfattede virksomheder, herunder virksomhederne på det finansielle område med henholdsvis færre og flere end 50 ansatte.

Kommentar

Med lovforslaget fastsættes det generelt, at reglerne i de finansielle sektorlove har forrang, når de giver whistlebloweren en bedre beskyttelse, end whistlebloweren vil få i medfør af lov om beskyttelse af whistleblowere.

Det anerkendes dog, at der er et behov for yderligere vejledning. Finanstilsynet forventer at udstede en vejledning, som præciserer samspillet og overlappet mellem de to regelsæt, således at virksomhederne klart kan identificere, hvilke regler der gælder for dem.

Det bemærkes endvidere, at Justitsministeriet ifølge sin kommenterede høringsoversigt af 14. april 2021 har oplyst, at Justitsministeriet vil udarbejde generelt vejledningsmateriale, herunder om lovens anvendelsesområde.

Det skal understreges, at der ikke kommer til at gælde forskellige regelsæt for de finansielle virksomheder afhængig af type og størrelse, idet lovforslaget sikrer, at der gælder ensartede krav på tværs af sektoren. Der henvises til afsnit 2.25. nedenfor.

Det skal bemærkes, at lov om beskyttelse af whistleblowere alene træder i kraft den 17. december 2021 for store virksomheder i den private sektor med flere end 249 ansatte. For øvrige virksomheder i den finansielle sektor med 249 eller færre ansatte har reglerne i lov beskyttelse af whistleblowere først virkning fra den 17. december 2023. Det følger af § 31 i lov om beskyttelse af whistleblowere.

2.25. Ensartede krav til whistleblowerordninger på tværs af den finansielle sektor

LOPI anfører, at som lovbemærkningerne til lovforslagets §§ 1-14 er formuleret, lægges der op til, at finansielle virksomheder, som i dag er underlagt ensartede krav til deres whistleblowerordninger, fremadrettet vil skulle opfylde forskellige regelsæt afhængig af den pågældende virksomheds størrelse og type.

LOPI bemærker, at finansielle virksomheder med flere end 50 ansatte vil blive forpligtet til at etablere en whistleblowerordning for arbejdstagere i medfør af lov om beskyttelse af whistleblowere og derfor skal efterleve kravene heri. I den forbindelse bemærkes det, at i finansielle virksomheder

med færre end 50 ansatte vil lov om beskyttelse af whistleblowere finde supplerende anvendelse, hvis virksomheden i medfør af de sektorspecifikke EU-retsakter, der fremgår af whistleblowerdirektivets bilag del II, eller nationale implementeringslove er forpligtet til at oprette en intern whistleblowerordning, eksempelvis lov om finansiel virksomhed og hvidvaskloven.

LOPI anfører på den baggrund, at det følger af må antages, at finansielle virksomheder med færre end 50 ansatte, der er omfattet af for eksempel lov om finansiel virksomhed, alene omfattes af kravene i lov om beskyttelse af whistleblowere i det omfang, at en given indberetning i første omgang ligger indenfor det materielle anvendelsesområde i den relevante finansielle regulering. Den manglende klarhed over samspillet mellem regelsættene vil således gøre det svært for pengeinstitutter med færre end 50 ansatte at implementere og forholde sig til lov om beskyttelse af whistleblowere i deres eksisterende whistleblowerordninger, herunder ved håndtering af modtagne indberetninger, opfølgning, dokumentation osv.

Kommentar

De finansielle virksomheder er i dag underlagt ensartede krav til whistleblowerordninger.

Ikrafttrædelsen af lov om beskyttelse af whistleblowere medfører, at de finansielle virksomheder, fremover umiddelbart vil skulle opfylde forskellige regelsæt afhængig af den pågældende virksomheds størrelse og type. Det skyldes, at finansielle virksomheder med færre end 50 ansatte, som alene er omfattet af de nationalt bestemte whistleblowerordninger i de finansielle sektorlove, ikke omfattes af lov om beskyttelse af whistleblowere.

Nærværende lovforslag har imidlertid til formål at sikre en fortsat ensartet beskyttelse af whistleblowere på tværs af den finansielle sektor i overensstemmelse med Bankpakke 6. Det foreslås således i nærværende forslag at omfatte finansielle virksomheder med færre end 50 ansatte, som har nationalt bestemte whistleblowerordninger, der ikke udgør implementering af EU-retsakterne nævnt i whistleblowerdirektivets bilag del II, af kravene i lov om beskyttelse af whistleblowere. Herved sikres det, at alle finansielle virksomheder, som i dag har whistleblowerregler i deres sektorlove, skal efterleve samme krav i lov om beskyttelse af whistleblowere.

LOPI antager, at finansielle virksomheder med færre end 50 ansatte alene omfattes af lov om beskyttelse af whistleblowere i det omfang, at en given indberetning i første omgang ligger indenfor det materiale anvendelsesområde i den relevante finansielle regulering.

Hertil skal det bemærkes, at lovforslaget indebærer, at de finansielle virksomheders ordninger skal kunne modtage indberetninger, som både falder indenfor området i sektorlovene og forhold, der kan indberettes om efter lov om beskyttelse af whistleblowere. I de finansielle sektorlove gælder det

som hovedregel, at virksomhederne skal stille deres ordning til rådighed for indberetninger om overtrædelse af den finansielle regulering. Ifølge lov om beskyttelse af whistleblowere, skal ansatte også kunne indberette om alvorlige lovovertrædelser og øvrige alvorlige forhold, herunder misbrug af økonomiske midler, tyveri, svig underslæb, bedrageri og bestikkelse samt seksuel chikane. De finansielle virksomheder, der med lovforslaget omfattes af lov om beskyttelse af whistleblowere, vil derfor også skulle tage imod sådanne indberetninger på lige fod med virksomheder, der i forvejen er direkte omfattet af lov om beskyttelse af whistleblowere

2.26. Tilpasninger af eksisterende whistleblowerordninger

Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA) anfører, at lovforslagets henvisning til lov om beskyttelse af whistleblowere skal fortolkes således, at de finansielle virksomheder ikke skal etablere en særskilt whistleblowerordning efter lov om beskyttelse af whistleblowere, men at virksomhederne kan opfylde dennes lov krav ved at tilpasse den eksisterende ordning, som er oprettet i medfør den finansielle lovgivning. FA henviser i den forbindelse til, at det i lovforslaget beskrives, at de forbundne omkostninger ikke forventes at være væsentlige.

FA henviser desuden til, at det i lovforslagets bemærkninger fremhæves, at de foreslåede bestemmelser ikke indebærer en ændring i den personkreds, som virksomheden skal stille sin whistleblowerordning til rådighed for. FA forudsætter i den forbindelse, at de virksomheder, som allerede har whistleblowerordninger efter reglerne i den finansielle lovgivning, vil kunne tilpasse den personkreds, som efter den finansielle lovgivningen skal kunne anmelde til ordningen med den personkreds, som skal kunne anmelde til whistleblowerordningen efter lov om beskyttelse af whistleblowere. I modsat fald vil der blive tale om ganske betydelige etableringsomkostninger for disse virksomheder – hvilket vil være i strid med beskrivelsen af omkostningerne for erhvervslivet i lovforslaget.

FA anmoder om, at disse forhold specificeres i lovteksten og/eller i de fremsatte bemærkninger til lovforslaget.

Finans Danmark (FIDA) understreger vigtigheden af, at virksomhederne på det finansielle område vil kunne videreføre deres eksisterende ordninger med de nødvendige tilpasninger til den nye lov om beskyttelse af whistleblowere.

Kommentar

Det bemærkes, at lovforslaget ikke medfører, at de finansielle virksomheder skal etablere nye whistleblowerordninger. De finansielle virksomheder vil således kunne opfylde kravene i lov om beskyttelse af whistleblowere ved, at deres eksisterende ordninger tilpasses de nye krav.

Det bemærkes desuden, at personkredsen, som virksomhederne skal stille deres whistleblowerordning til rådighed for, ikke bliver ændret ved lovforslaget. Dette skyldes, at begrebet "ansatte" i de finansielle sektorlove stammer fra direktivimplementering og derfor skal fortolkes i overensstemmelse med det EU-retlige arbejdstagerbegreb, som også anvendes i lov om beskyttelse af whistleblowere. For at undgå fortolkningstvivel tilpasses bemærkningerne til lovforslaget, så det fremgår, at ansatte skal tolkes i overensstemmelse med det EU-retlige arbejdstagerbegreb.

Det bemærkes, at whistleblowerordningen for de finansielle virksomheder også fortsat vil skulle stilles til rådighed for bestyrelsesmedlemmer.

2.27. Klager til Erhvervsankenævnet

Nævnenes Hus bemærker, at lovforslaget vurderes at kunne medføre flere klager til Erhvervsankenævnet. I det tilfælde forudsætter Nævnenes Hus, at styrelsen kompenseres for de dertilhørende udgifter til behandlingen heraf.

Kommentar

Lovforslaget medfører ikke yderligere omkostninger for Erhvervsankenævnet, idet lov om beskyttelse af whistleblowere ikke indeholder klageadgang til denne myndighed.

2.28. Ændring af kreditorhierarkiet

Danmarks Nationalbank (DN) bemærker, at det med udkastet foreslås, at bestemte kreditors aftalemæssigt fastsatte placering i kreditorhierarkiet ændres i forbindelse med udløbet af en overgangsordning i CRR. Som en konsekvens af lovforslaget vil nogle kreditorer blive dårligere stillet i en evt. konkurs, end hvad de havde forudsat ved købet af kapitalinstrumenterne.

DN finder det ubegrundet, at der med lovindgreb ændres på allerede udstedte instrumenters placering i kreditorhierarkiet. Det er vigtigt for et vel-fungerende marked, at der er gennemsigtighed for investorerne i deres investeringer, herunder også ift. placeringen i kreditorhierarkiet. Dette skyldes særligt, at der med CRR har været en længere overgangsordning til ændrede kapitaldækningsregler, hvor institutterne har haft tid til at indrette sig efter de nye regler siden 2013.

Kommentar

Det følger af kapitalkravsforordningen (CRR), at de forskellige typer af kapitalinstrumenter skal være efterstillet andre typer af kapitalinstrumenter i en bestemt orden. Kapitalinstrumenter, der ikke lever op til kravene i CRR, kan ikke indgå i kapitalgrundlaget.

En overgangsordning i CRR, der udløber 31. december 2021, medfører, at institutterne kan medregne hybride kernekapitalinstrumenter i deres kapitalgrundlag. Med udløb af overgangsordningen kan denne kapital stadig tælles med i kapitalgrundlaget for instituttet, men som supplerende kapital.

Det vil dog betyde, at instituttets øvrige udstedelser af hybrid kernekapital ikke kan tælles med i kapitalgrundlaget, da disse instrumenter i så fald ikke vil være efterstillet al supplerende kapital, og derfor efter Det Europæiske Banktilsyns tolkning ikke lever op til kravene i CRR. Dette er betegnet infektionsrisiko.

Det Europæiske Banktilsyn offentliggjorde den 21. oktober 2020 en "opinion" om, hvordan kapitalinstrumenter under overgangsordningen i CRR bør håndteres ved udløb af ordningen ultimo 2021. Her lægger Det Europæiske Banktilsyn op til, at overgangsinstrumenterne indfries, at aftalegrundlaget ændres, eller at problemet håndteres ved national lovgivning.

DN anfører, at der ændres på kreditorrækkefølgen for eksisterende instrumenter. Det er korrekt, men det skal bemærkes, at for så vidt angår det hybride kapitalinstrument, så opnår det en bedre stilling ved konkurs. For så vidt angår de øvrige kreditorer, så vil de uden lovændringen stå overfor, at instrumentet falder ud af kapitalgrundlaget som følge af, at det enten indfries eller ikke må indregnes.

Det er korrekt, at problemet med infektionsrisiko pt. er begrænset i Danmark. Indfrielse af overgangsinstrumenterne eller ændring af aftalegrundlaget for instrumenterne er dog forbundet med store omkostninger. Det skal også bemærkes, at der fremadrettet kan opstå situationer, hvor et institut ikke kan få tilladelse af Finanstilsynet til at indfri kapitalinstrumentet som følge af instituttets økonomiske udfordringer, men hvor instrumentet samtidig ikke kan medregnes. Derfor lægges der op til, at problemet med infektionsrisiko løses via national lovgivning. Det vil også indebære en fremtidssikring i forhold til eventuelle kommende ændringer af den europæiske regulering af kapitalinstrumenter.